

A FONTS pàgs 12 i 13
Orgullosament de la metròpoli: la força de la cultura d'extraradi

ONG REFERENT pàg 11
Martina Puga, de La Merienda: "Treballem l'autonomia i l'autoestima de les persones"

líniaeixample

Setmanari • 6/10/2021 • Núm. 176 • liniaeixample.cat

cada dimecres

En marxa a Sant Antoni una escola per ajudar la gent gran

Es tracta d'una iniciativa de la Taula Comunitària del barri i un dels seus objectius és combatre la solitud pàg 10

Ja llueix

Inaugurat el Paranimf de l'Escola Industrial pàg 10

Foto: Andres Flajszer/Diputació

SAGRADA FAMÍLIA pàg 14
La FAVB celebra la seva assemblea al barri i clama per més serveis públics

EL FORT PIENC pàg 15
CAP Passeig de Sant Joan: "Hem estat molt sols"

FUTBOL SALA pàg 20
CE Vincit: quan el que més importa són els valors

ET MEREIXES TORNAR

MATRICULA 0€*
— SENSE PERMANÈNCIA

DESCOBREIX-NOS!

accura BRUC
SPORT & WELLNESS

Bruc, 122 Barcelona
T 93 208 22 00
info.bruc@accura.es
www.clubsaccura.es

*Consulta les condicions al club o a info.bruc@accura.es

GERMANS HOMS
DES DE 1852

LLOGA 3 DIES I PAGA'N NOMÉS 2

Tarifa caps de setmana
Lloga la màquina un divendres i torna-la dilluns, pagant només 2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

DIY D'HOMS
DO IT YOURSELF, FES-HO TU MATEIX!

3x2
CAP DE SETMANA

Francesc Layret, 10 Mataró · 93 754 19 31 · info@homs1852.com · [f](#) [in](#) [t](#) [v](#) @homs1852

NECESSITEM ALIMENTS BÀSICS PER CONTRIBUÏR A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE **163 MIL** PERSONES

Col·labora

 BANC DELS ALIMENTS
bancdelsaliments.org

líniaeixample

SCAN ME

Missió gairebé impossible

» Comprar un pis a l'àrea metropolitana s'està convertint en un repte cada cop més complicat
 » Els ingressos de la població han caigut en el darrer any, però el preu de l'habitatge ha augmentat

Albert Alexandre
BARCELONA

Si actualment preguntem a les persones que ara tenen més de 50 anys sobre el moment en què van marxar de casa dels seus pares, ens pot arribar a semblar que parlen d'un món de fantasia. En parella, sobretot, es van comprar una casa per uns pocs milions de pessetes i en cap cas van plantejar-se viure de lloguer. Si bé avui dia encara hi ha moltes persones que decideixen comprar un pis, són cada cop menys.

En part, el canvi de model és conseqüència d'anys de bombolla immobiliària. El 2012, el preu de comprar una casa a Catalunya era un 912% més alt que el 1985. Aquesta pujada no estava en cap cas relacionada amb l'augment dels sous ni amb l'augment dels preus d'altres productes.

La pandèmia també ha suposat un canvi radical en l'àmbit de l'habitatge. A més de modificar la nostra percepció respecte del lloc on vivim, ha suposat canvis significatius en el mercat immobiliari que aprofundeixen el model precedent. Així ho determinen els dos darrers informes publicats per l'Observatori Metropolità de l'Habitatge de Barcelona (OH-B).

CADA COP MÉS DIFÍCIL

Tot feia preveure que els preus de compra d'habitatges a l'àrea metropolitana caurien amb la pandèmia per la baixada del turisme. Més d'un any i mig després, però, això no ha passat. La població ho té avui més complicat per adquirir un immoble i fins i tot per llogar-lo, ja que alhora que els preus de compra de

Una persona fent en una visita en un pis per a una possible compra. Foto: Blanca Blay/ACN

pisos han tornat a augmentar, els sous han baixat.

“Els ingressos de la població de la ciutat de Barcelona han experimentat una forta caiguda, del 14%, respecte de l'any anterior”, expliquen des de l'OH-B. En canvi, des de fa dues dècades els preus dels habitatges d'obra nova han augmentat un 5,9%, els dels de segona mà ho han fet un 0,2% i els del lloguer han caigut un 1,4%.

La situació, doncs, ha derivat en un canvi de paradigma que explica per què és tan diferent l'experiència dels majors de 50 anys que la de qui s'independitza avui dia. “El creixement de les llars que viuen arrendant un habitatge, tant a Barcelona com a la resta de l'àrea metropolitana, confirma el canvi de tendència pel que fa als règims de tinença que es va

produir fa més d'una dècada”, assenyalen des de l'OH-B.

A la ciutat de Barcelona, vora el 40% de les llars viuen de lloguer, davant del 28,5% del 2001. A la resta de l'àrea metropolitana, el 23% de les llars viuen arrendant un habitatge – un 12% fa 20 anys–.

Tot això s'explica per les dificultats creixents en el procés de compra. Una família amb uns ingressos de 25.000 euros anuals, si vol comprar un pis d'obra nova a Barcelona hi haurà de destinar el 71% dels seus ingressos anuals. En el cas dels pisos de segona mà, aquest percentatge és del 56%, i per pagar el lloguer del 46%. A la resta de l'àrea metropolitana, l'esforç és del 49% en la compra d'un immoble nou, del 36% en el cas de la segona mà i del 38% en el lloguer.

DIFICULTATS PANDÈMIQUES

La situació de dificultat és generalitzada, però es torna crítica en el cas de les famílies més empobrides. Amb la moratòria del pagament de les hipoteques impulsada pel govern espanyol es va visibilitzar el pes que suposa per a moltes llars aquesta despesa.

“El 9,9% de les llars que estaven pagant hipoteca a l'àrea metropolitana de Barcelona van sol·licitar o tenien previst sol·licitar un ajornament en el pagament de la hipoteca, i en aproximadament la meitat dels casos se'ls va concedir”, expliquen des de l'OH-B.

Pel que fa a les llars que viuen de lloguer, una de cada quatre va iniciar amb la pandèmia un procés de negociació de les condicions de l'arrendament. “Un 57% va arribar a un

acord, però el 43% restant va haver de continuar negociant, canviar d'habitatge o assumir el sobreesforç econòmic en un context d'emergència sanitària i social”, afirma l'observatori.

Aquest context ha fet reaccionar el Síndic de Greuges de Catalunya. “La pandèmia ha empitjorat la situació, i la finalització de les mesures de protecció, com la suspensió dels desnonaments i llançaments de persones en situació de vulnerabilitat, pot tenir greus conseqüències”, afirma la sindicatura.

A més d'exigir un pacte nacional per fer front al drama de l'habitatge, el Síndic ha demanat “incrementar la despesa pública en matèria d'habitatge i establir un pla de xoc per donar resposta a les situacions d'emergència residencial”.

ALUMINI - VIDRES
 OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
 claraboies • alumini

projectes integrals
 i execució d'obra

Si ho pots somiar,
 nosaltres ho podem
 fer realitat

cuinescat

Gremi de reformes
 d'interiors, cuines
 i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
 Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
 www.home-homing.com
 • Magatzem: Ptge. Utset, 3

La lupa

A l'escola als dos anys

per Jordi Muñoz

Foto: ACN

Passa poques vegades que els experts en diverses matèries es posin d'acord en la valoració d'una política pública. Generalment hi ha discrepàncies ideològiques i de punts de vista i prioritats. En la majoria de polítiques hi ha controvèrsies i posicions enfrontades. Però hi ha un àmbit en què el consens és (gairebé) universal: en la importància crucial que té l'educació de 0 a 3 anys. Economistes, sociòlegs, especialistes en educació i en desenvolupament cognitiu comparteixen la diagnosi.

Tant si es mira des del punt de vista del desenvolupament cognitiu dels infants, especialment dels d'entorns amb més problemes socioeconòmics, com si s'analitza el problema des de la perspectiva de la incorporació de les dones al mercat de treball, o des de la perspectiva estrictament econòmica, hi ha un acord molt universal al respecte: una de les inversions públiques amb més retorn social i econòmic que es pot fer és la d'oferir educació de qualitat als infants de 0 a 3 anys.

Oferir educació de qualitat en els moments inicials permet prevenir en el futur les desigualtats educatives que costen molt de tancar. L'evidència científica és aclaparadora: l'exposició a l'estimulació precoç que ofereix una educació de qualitat en la primera infantesa té uns efectes sobre el desenvolupament cognitiu i socioafectiu dels infants que s'arrossegueu a les etapes educatives posteriors. Sense aquesta intervenció, les desigualtats en els estímuls que reben els infants en funció del seu context familiar són molt grans, i es reproduïxen en el futur. A més, els estu-

dis que miren els efectes a llarg termini observen, de manera molt consistent, com haver rebut una educació de qualitat en aquesta etapa s'associa a resultats molt millors en l'edat adulta, tant pel que fa al mercat de treball com a altres aspectes com la salut física i mental.

La raó fonamental té a veure amb el procés de maduració dels infants. És en les primeres etapes quan la receptivitat és màxima, i per això és molt més fàcil aconseguir resultats quan es fan intervencions molt aviat. Més tard, en etapes educatives posteriors,

Oferir educació de qualitat en els moments inicials permet prevenir les desigualtats educatives futures

costa més que els esforços que s'hi destinen siguin tan efectius.

Tot això, a més, va acompanyat d'un efecte positiu que va més enllà dels infants. Permet reforçar la incorporació de les dones al mercat de treball, perquè es poden reduir les interrupcions en la trajectòria laboral de les mares. I són precisament aquestes interrupcions un dels factors més importants en les desigualtats que es produeixen al mercat de treball entre homes i dones. De fet, aquesta mesura té el potencial de matisar la bretxa salarial de gènere, que està molt relacionada amb la maternitat. I, òbviament, ofe-

rir educació gratuïta des de més aviat contribueix a fer més sostenible la creació de famílies, cosa que podria afavorir la fertilitat.

Tot apunta, doncs, en la mateixa direcció. Qualsevol inversió pública en aquesta etapa hauria de ser prioritària perquè té efectes molt positius, tant des del punt de vista de la justícia social, la redistribució i la igualtat d'oportunitats com des del punt de vista del desenvolupament dels infants i del suport a les famílies i la igualtat de gènere.

Al nostre país, malauradament, encara anem endarrerits en això. Tot i els esforços fets des de diversos àmbits, com molts municipis, hi ha dèficits importants. La crisi del 2010 va suposar un cop molt fort, del qual el sistema encara no s'ha recuperat del tot. Per això cal saludar l'anunci del president de la Generalitat d'incorporar la gratuïtat de P2 al sistema educatiu, perquè és una mesura que va en la direcció correcta: dedicar esforços públics allà on poden tenir més efectes.

Incorporar el P2 a les escoles com ja es fa en altres indrets com el País Basc permetrà que molts infants avancin un any la seva entrada en el sistema educatiu. Ara sabem que, a banda de l'estalvi i alleujament que suposa per a les famílies, això ajudarà al desenvolupament cognitiu dels infants en el llarg termini. Per això és molt important que l'anunci es concreti. Cal assegurar la generalització de P2 com un primer pas per a la universalització de l'etapa 0-3, i sobretot cal garantir que els infants d'entorns més vulnerables en facin ús.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@AngelAguiloP

Si en quatre anys no has aconseguit extrair un tipus que circula per Europa i que ha comparegut davant diversos tribunals del continent, potser és que estàs fent un ridícul espantós. I és igual si estàs d'acord o no amb Puidemont. QUATRE ANYS fa que el tens d'Erasmus.

@EvaPiquer

Truco al 012. M'informen que hi ha més de vint trucades en espera. Després em diuen que ocupo el setzè lloc a la sala d'espera. Espero. El setzè lloc. Espero. Espero. El primer. Visca, el primer. Llavors em pengen. Hi truco de nou. Espero. Ja torno a ocupar el setzè lloc. Tremolo.

@_MariaCliment

Crec que no vos he explicat mai la vegada que estava amb les dones de la família a Berlín i de casualitat vam trobar enmig de la Berlinale, va aparèixer Daniel Craig fent besets al públic i quan va anar cap a ma padrina ella es va apartar perquè "no el conec de res, jo, a n'este".

@massanagraire

No hi ha res més fàcil de monetitzar que la nostàlgia. Gairebé tot hom està disposat a pagar diners perquè li facin un petó al front i li diguin "tens 13 anys, tot anirà bé, no et trairàs mai a tu mateix, no decebràs els qui confien en tu i els teus pares s'estimaran sempre".

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas

Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez

Dipòsit Legal: B 43221-2010

(l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada (Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montse-ratí) i Toni Delgado (Esports)

Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011 Diputació de Barcelona

Editor-Gerent: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Estratègia digital: Anna Corbatera
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Eix Sagrada Família

Els bars i restaurants de les associacions de comerciants Eix Sagrada Família, Encants Nous i Gaudí Shopping organitzen la novena edició del Tapitast, que consisteix a oferir al veïnat tapes pròpies de cada establiment per només 2,95 euros.

pàgina 14

FAVB

La Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona (FAVB) va celebrar dissabte a Sagrada Família la seva 49a assemblea sota el lema "Ara més que mai, serveis públics" per recordar la necessitat d'enfortir-los i de combatre la pobresa.

pàgina 14

Districte

Des de la FAVB diuen que han rebut "moltes queixes per l'ocupació excessiva de l'espai de bars i restaurants". D'altra banda, el carrer de Ribes també té problemes d'espai perquè hi conviuen vianants, terrasses, bicicletes i patinets.

pàgina 15

El + llegit

líniaeixample.cat

- 1 *Clam veïnal per accelerar la reforma de la Gran Via a Glòries*
- 2 *El comerç de Sant Antoni recupera el volum de vendes d'abans de la pandèmia*
- 3 *El nou model de distribució de contenidors s'assajarà al Fort Pienc*
- 4 *Tothom té alguna dificultat: cursa infantil adaptada a l'Eixample*
- 5 *Dos ferits, un de greu, després de ser atropellats en una terrassa*

Safata d'entrada

Bogeria política

per Antoni Moliné

Les imatges que ens ha deixat la convenció del PP a València són terribles, impròpies d'un partit que es vanta de pertànyer a un estat democràtic.

El que s'ha dit és un atac frontal a la llibertat d'expressió i a la diversitat de les diferents nacions que conformen l'estat espanyol, i moltes coses més que els haurien d'avergonyar. Volen ressuscitar –encara que no s'havia mort, sinó que només patia un estat de letargia– la vella idea de la unitat al preu que sigui, és clar, sempre prenent com a model els ordenaments propis de la nació castellana. Tots hem de ser iguals i pensar el mateix, com si Espanya fos un país de bessons, i està clar que no podien mancar els inevitables atacs, despietats, a la immersió lingü-

ística: el dimoni a batre, la seva obsessió malaltissa.

Catalunya ha esdevingut la gran convidada de pedra d'aquesta convenció. Atacs verbals contra el president Puigdemont i tot el que representa el nostre fet diferencial. Ens han deixat la sensació que per poder tornar a la Moncloa l'únic camí és destruir-nos com a poble. S'obliden de parlar de quin seria el seu programa de govern, de les pensions, els desnonaments, la pobresa energètica, la manca d'habitatge, l'atur endèmic que ens situa a la cua de la Unió

Europea... En fi, de tot el que sí que interessa a tota la societat espanyola.

I, per acabar-ho d'adobar, presenten com a un presumpte valedor de les seves idees polítiques l'expresident francès Nicolas Sarkozy, al qual, ves per on, la justícia del seu país ha condemnat per segona vegada, ara amb l'agreujant d'haver emès factures falses. Un model de personatge íntegre. I el PP el beneeix: tot un símptoma.

Quan s'acabi aquesta legislatura, per Déu, molta cura a l'hora de votar. Anem tots a una, com a Fuenteovejuna.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AraSí

#PapersDePandora

#ElMónSenseXarxes

@324cat: Patrícia Plaja: "L'aforament de l'oci nocturn serà del 70% i s'haurà de dur mascareta. Es podrà ballar a l'interior del local".

@agenciaacn: Putin, Tony Blair, Guardiola, Shakira, Ancelotti i Elton John, als 'Pandora Papers'. La investigació destapa personalitats relacionades amb paradisos fiscals.

@DosedAllDay: Sé que al final és completament necessari, però m'ha agradat la sensació de no tenir WhatsApp ni Instagram durant unes hores, la veritat.

1 d'octubre: un acte de democràcia

per Joan Ramon Casals, coordinador de Junts per Catalunya a les comarques de Barcelona

L'1 d'octubre va ser un referèndum fet basant-se en les lleis aprovades pel Parlament de Catalunya i convocat pel Govern de la Generalitat, encapçalat pel president Puigdemont, per fer possible el mandat democràtic de la majoria de catalans i catalanes en unes eleccions. Per tant, va ser un procés plenament legítim i vàlid. Responia a la voluntat majoritària del poble de Catalunya de poder exercir el dret democràtic d'autodeterminació, en funció de la nostra tradició i forma de ser com a societat de base democràtica.

L'Estat espanyol podia correspondre el repte i la petició de democràcia que fèiem els catalans acceptant i reconeixent els nostres drets. Això hauria demostrat que l'Estat espanyol és un estat modern i democràtic. Però no ho va fer. Va triar, unilateralment, la via de la repressió.

Els dies previs al referèndum, i especialment l'1 d'octubre, va aparèixer la violència i la repressió de l'Estat, amb detencions il·legals de membres de la Generalitat, entrades il·legals en empreses catalanes i altres immobles del país, la coacció dels cossos de seguretat espanyols i, fins i tot, les clares irregularitats, i per tant il·legalitats, de processos judicials que van vulnerar drets bàsics de moltes persones. Tot plegat sense oblidar les amenaces (també il·legals) de la Fiscalia a càrrecs electes locals i treballadors públics.

Aquests fets antidemocràtics i repressius de l'Estat van fer que l'organització final del referèndum de l'1 d'octubre s'hagués de fer basant-se en el gran treball, imaginació i fortalesa del moviment independentista i dels seus lideratges institucionals i socials. I, sobretot, amb l'esforç, voluntat, il·lusió i implicació de milers de catalans i catalanes.

Aquesta unió, lideratge, confiança i il·lusió va fer que, tot i la violència emprada per l'Estat els dies previs i especialment durant el referèndum, l'1 d'octubre fos la manifestació democràtica més gran que s'ha vist mai a Europa en les últimes dècades i la més important de la història de Catalunya.

Aquells dies vaig poder viure en diverses zones del país, i especialment al Baix Llobregat, la increïble força i determinació del poble de Catalunya. L'esperit democràtic i d'un sol poble que va fer possible l'1 d'octubre. Aquella energia que vam ser capaços de demostrar és absolutament imparabile. Un esperit que seguim tenint, però que hem de ser capaços de tornar-lo a fer efectiu.

Passat l'1 d'octubre, i especialment passat el 3 d'oc-

tubre, també van venir errors per part de l'independentisme, que ara, vistos amb la perspectiva del temps, segur que hauríem fet diferent. Però també estic convençut que hem après dels errors, i també hem de tenir clar quins van ser els principals encerts. El principal encert és l'enfocament de la nostra reivindicació des de la democràcia versus els que la neguen per tots els mitjans.

Un cop vist el gran resultat del referèndum, l'Estat espanyol podria haver intentat respondre-hi amb democràcia, però no ho va fer. Va optar per la venjança i va seguir la via repressiva. De fet, la va incrementar amb la detenció dels Jordis, la dissolució de les institucions democràtiques de Catalunya (el 155) i l'empresonament i l'exili del Govern legítim. Tot plegat sense oblidar el no parar d'accions contra el Parlament i el Govern que continuen fins avui, tot i les clares vic-

Foto: ACN

tòries de la majoria independentista el 21D i el 14F. Fins i tot l'Estat manté, des del 155, una constant campanya de mentides per intentar culpabilitzar l'independentisme de dividir la societat catalana.

La societat catalana ha estat des de sempre una societat democràtica, que ha defensat i lluitat per recuperar (durant la República, durant les diverses dictadures espanyoles, durant la Transició...) i defensar els fonaments d'una societat que basa la seva convivència en els processos i la defensa dels drets democràtics. Qui nega aquests drets (l'Estat) és qui trenca la nostra convivència.

Qui va lluitar per la Transició, per defensar la llengua durant la dictadura, pels drets dels treballadors i treballadores, per la República... Lluitava per drets democràtics, perquè no s'utilitzi la repressió per impedir la voluntat del poble i per tenir dret a decidir lliurement.

La repressió exercida per l'Estat des de la tardor del 2017 contra el poble de Catalunya, com a societat cívica, pacífica i democràtica, és una mostra clara de la voluntat unilateral de l'Estat de no escoltar ni respectar la societat catalana, des d'una posició de l'ús de la força i, per tant, de comportament antidemocràtic.

Ara tenim els cants de sirena de la taula de diàleg. Una taula on clarament ens han dit que no podem parlar ni d'amnistia ni d'autodeterminació i, fins i tot, que no té terminis, ni calendari clar, ni relators, ni mediadors, ni observadors... Potser cal ser clars... No és ni clara ni real la voluntat de diàleg per part de l'Estat. Ells imposen les seves condicions, una mostra més del comportament i imposició unilateral. Més aviat sembla una estratègia de l'Estat per dilatar el procés democràtic de l'independentisme, que així es vagi debilitant i, fins i tot, entrant en contradiccions. Amb un altre objectiu: fer creure a la comunitat internacional que el "problema català" s'ha resolt.

Catalunya seguim tenint la força de la raó en la nostra principal reivindicació, la democràcia. L'independentisme és un moviment democràtic, construït en la nostra tradició i cohesió com a societat, que basa la seva convivència en la tradició per la defensa de la democràcia. I per molta força, repressió i mentida que pugui exercir l'Estat, sempre hi serem, perquè no podem admetre ni deixarem que s'imposin comportaments antidemocràtics de l'Estat.

La base sòlida de la nostra convivència sobre els principis de la democràcia, el motiu i la força del moviment independentista, sempre hi serà, i més aviat que tard aconseguirem vèncer l'actitud repressiva i antidemocràtica de l'Estat.

Una de les estratègies que tenim l'independentisme és la denúncia constant d'aquesta repressió i enganys. El president Puigdemont és l'element més important que tenim en aquests moments, pel que representa, pel seu lideratge i pel reconeixement i respecte internacional que s'ha guanyat, sobretot en les opinions públiques. I com ha demostrat recentment, posa constantment en evidència les males arts de l'Estat espanyol i, fins i tot, les seves mentides al Tribunal Europeu.

Tenim un mandat i la raó democràtica, tenim el lideratge del president Puigdemont i tenim la força amb la qual vam fer realitat el referèndum de l'1 d'octubre. Quatre anys després, tot és possible. Només depèn de nosaltres.

Les millors perles

Un home s'emborratxa, desapareix i acaba unint-se a la seva pròpia recerca. Ha passat a Turquia, on Beyhan Mutlu, de 50 anys, va decidir donar un cop de mà als serveis d'emergència que buscaven un desaparegut, sense saber que era ell.

Mai no és massa tard. L'actor William Shatner, el capità Kirk de la sèrie *Star Trek*, anirà a l'espai de veritat als seus 90 anys gràcies al fundador d'Amazon, Jeff Bezos. Es convertirà en la persona més gran a fer un viatge espacial.

Segona vegada en pocs dies que destrueixen una joia arquitectònica de Barcelona. Aquest cop ha estat la Torre Paula Canalejo, un edifici modernista del barri del Putxet. També ho ha denunciat Marc Piquer, de Barcelona Singular.

Es fa una prova PCR i un test d'antígens i, al cap d'uns dies, li arriba una factura de 56.000 dòlars (uns 48.000 euros). Li ha passat a un empresari, Travis Warner, als Estats Units. On havia de ser, si no?

Tàrsila Galdon / ACN

LA FOTO

SI EL TEU VALOR ES A PROVA DE FOC

FES-TE BOMBERA

Si el teu valor, coratge, solidaritat i compromís són a prova de foc, t'esperem. Apunta't a la convocatòria per ser bomber o bombera, del 14/9 al 13/10. Hi ha 250 places.

interior.gencat.cat/festebombera

Tribuna

Economia de la passió o autoexplotació?

per Susana Pérez

Foto: Pexels

Internet ha portat noves formes de guanyar diners i nous camins cap a la realització professional. Les persones curioses, empàtiques, ambicioses i amb ganes de comunicar poden viure de les seves filies en l'entorn digital. Ibai Llanos ha trobat el camí explicant, per exemple, com jugar a videojocs o comentant partits de futbol a través del seu canal de Twitch. La catalana Aida Doménech, més coneguda com a Dulceida, ha fet el mateix en el sector de la moda a través d'Instagram.

Cada vegada és més freqüent sentir conceptes com *economia dels creadors* o *economia de la passió* per referir-se al fenomen de les persones que divulguen coneixements i generen prou ingressos per viure d'això. Algunes consultores han començat a quantificar el volum de mercat generat per aquests creadors apassionats. La companyia SignalFire, per exemple, diu que hi ha 50 milions de persones que obtenen ingressos a través de diferents plataformes socials com YouTube, Instagram, Snapchat, Twitch, Tiktok, Substack, Patreon, etc.

De fet, ser *youtuber* és la cinquena professió més desitjada pels nens i nenes espanyols d'entre 4 i 16 anys, segons la darrera enquesta "Què vols ser de gran?" elaborada per la consultora de recursos humans Adecco. Només està precedida per la de futbolista, metge, policia i professor. A les aules universitàries és fàcil trobar joves que desitgen ser el pròxim Ibai Llanos o la pròxima Dulceida. Però paral·lelament a l'*economia dels creadors* o a l'*economia de la passió* és urgent referir-se a altres termes menys sexys com, per exemple, l'*autoexplotació* o la *vida-treball*, adaptats magistralment a l'economia del segle XXI per la filòsofa Re-

medios Zafra en llibres com *El entusiasmo. Precariedad y trabajo creativo en la era digital*, premi Anagrama d'Assaig 2017.

Què passa amb tots aquests xavals que ho intenten però no ho aconsegueixen? Qui els torna les relacions d'amistat que no van tenir? I els estudis i els esports que es van perdre? En definitiva, qui dona veu a les frustracions aparellades a aquesta *economia de la passió*? Molts treballadors motivats i vocacionals, a qui els importa el capital simbòlic, estan disposats a contemplar el sou com una cosa secundària si la feina els agrada. En les indústries culturals, cada vegada és més freqüent que la feina es remuneri amb visibilitat en lloc de fer-ho amb diners.

Fins i tot les estrelles de l'*economia de la passió* paguen car el preu de la *vida-treball*. Tant Ibai Llanos com Dulceida han hagut d'aparcar en algun moment la seva trajectòria professional per tenir cura de la salut mental. La necessitat de generar contingut contínuament i d'estar sotmès constantment a l'impacte que aquest genera, ja sigui a través de quantes vegades es comparteix o quants m'agrada i comentaris rep, produeix elevades dosis d'estrès i d'ansietat.

Sovint ens pensem que som amos del nostre *treball-hobby*, però sense adonar-nos-en resultem ser esclaus d'un context laboral que ens anima a submergir-nos en una maquinària hiperproductiva per obtenir visibilitat. Fa anys que penso que l'autèntica revolució és fer cada dia la migdiada. Un dels aspectes clau per sobreviure avui dia és fixar els límits per no portar una *vida-treball*. Des d'aquí els animo a intentar-ho. Sort i felicitat.

“

**Què passa amb
tots aquests xavals
que ho intenten però
no ho aconsegueixen?
Qui els torna les
relacions d'amistat
que no van tenir?**

”

Flaixos

@ernestcahue: #LodeRedondo va de com triomfen els fantasmes egòlatres amb *piquito de oro* pel món. I especialment en aquest país.

@paucusi: Si t'ho pares a pensar, el 90% de les potencials tirades de canya de la teva vida depenen del correcte funcionament de quatre cables de Silicon Valley.

@adammajo: A la classe del meu nano (P5) avui triaven nom i havia de ser una paraula relacionada amb l'alimentació. Es diuen Thermomix.

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

Josep Martí
Blanch

Fèlix
Riera

Jordi
Muñoz

Oriol
Lladó

Maria
Abellanet

Dolores
Sabater

Jordi
Martí

Montserrat
Tura

Marc
Cerdà

Gala
Pin

David
Fernández

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Esquerra de l'Eixample

líniaeixample.cat

6 d'octubre del 2021

Cooperativisme | Actes a l'Ateneu En Construcció

En el marc de la Festa Major, l'ateneu va acollir el cap de setmana diverses activitats sobre la memòria obrera i cooperativa de L'Esquerra de l'Eixample, com ara l'exposició mòbil sobre la Unió Cooperatista Barcelonesa.

S'inaugura el Paranimf del Recinte de l'Escola Industrial

PATRIMONI ▶ La Diputació de Barcelona ha enllestit les obres del Paranimf del Recinte de l'Escola Industrial després de tres anys de treballs de rehabilitació. L'espai, que es va inaugurar el dijous passat en el marc de la presentació d'un nou programa de suport econòmic als ajuntaments, a càrrec de la presidenta de la Diputació de Barcelona, Núria Marín, i la vicepresidenta segona, Carmela Fortuny, va ser dissenyat entre el 1926 i el 1929 per l'arquitecte Joan Rubió i Bellver, però les obres es van aturar. El Paranimf va estar en desús fins que el dijous passat va acollir el primer ple presencial de la Diputació des del començament de la pandèmia.

UN ESPAI PARTICULAR

La rehabilitació del Paranimf ha fet que es recuperin els seus elements originals, com la fusta

L'espai emblemàtic portava dècades en desús. Foto: Línia Eixample

del sostre o les vidrieres, i que es mantinguin les seves principals característiques. La part central del Paranimf, que compta amb diverses sales annexes, és un auditori sobre el qual hi ha una cúpula de 20 metres de diàmetre i que està compost per 12 pilars que sostenen una coberta de peces triangulars.

A més, té un escenari de 55 metres quadrats, una platea on

cabem fins a 311 persones de peu i un amfiteatre amb 334 cadires.

Per la seva banda, Marín va explicar que, a partir d'ara, el Paranimf acollirà els plens de la Diputació, però que aquest fet no significa que aquest sigui el seu ús exclusiu. "No volem que sigui un espai tancat, sinó que també sigui un lloc del qual pugui gaudir tota la ciutadania", va recalcar la presidenta de la Diputació.

Recta final d'una Festa Major amb un perfil 100% veïnal

CELEBRACIÓ ▶ La Festa Major d'enguany es viu als carrers del barri des de divendres passat. El pregó del Màgic Andreu va marcar l'inici de la festa per donar pas a una àmplia varietat d'activitats que han acompanyat en els darrers dies els veïns i que ho seguiran fent fins al pròxim diumenge 10 d'octubre. Algunes de les que queden pendents són el concert de jazz, la pre-

sentació del llibre de ficció i realitat dels robatoris de nadons, sessions de cinema, el matí de festa al local del Food Coop BCN o l'African vermut'.

Per acabar amb l'esdeveniment que, com cada any, serà molt difícil d'oblidar, hi haurà el concert de cloenda, on actuarà el duo de blues i música tradicional americana Johnny Big Stone i Sweet Marta.

50.000 euros en multes per defensar dos habitatges

HABITATGE ▶ La Xarxa d'Habitatge de l'Esquerra de l'Eixample denuncia que setanta veïns del barri han rebut multes de 601 euros per intentar aturar, el novembre de l'any passat, els desnonaments de dos habitatges, situats al número 227 del carrer de Villarroel i al 219 del de Còrsega. Això no és tot. Tal com ex-

pliquen membres de la Xarxa d'Habitatge, també han arribat sancions a integrants del Casal Lina Òdena per impedir el seu desallotjament o d'Arran Eixample Esquerre per encartellar.

"Amb aquestes multes ens volen desmobilitzar", diuen des de la Xarxa d'Habitatge. "Però no faran que parem", conclouen.

Solidaritat | Crida del Gimnàs Social Sant Pau

Des del compte de Twitter del gimnàs s'ha demanat que tot el qui pugui s'acosti al número 46 de ronda de Sant Pau per donar jaquetes, jerseis o mantes per fer front a la baixada de temperatures. "Ens cal més roba d'hivern de la que tenim", han dit.

Sant Antoni

Una escola per a la gent gran per combatre la solitud

SALUT ▶ L'Escola de la Gent Gran de Sant Antoni, que té l'objectiu de promoure un envelliment actiu i saludable entre la gent gran, va arrancar el divendres passat a Calàbria 66. La iniciativa ha estat impulsada per la Comissió de Gent Gran de la Taula Comunitària, que aglutina equipaments públics com el CAP Manso o l'Agència de Salut Pública, i consta d'un total de dotze xerrades que, fins al 17 de desembre, abordaran quatre temàtiques: l'alimentació, l'activitat física, el benestar emocional i l'estimulació cognitiva.

La metgessa de família del CAP Manso i participant en el projecte, Meritxell Massip, assenyala que, a més de promoure un envelliment saludable, aquest busca donar a la gent gran eines per reprendre la vida, "per sortir al carrer sense por", després de mesos de pandèmia. En aquest sentit, Massip assenyala que hi haurà sessions sobre dietes, d'exercicis de me-

La iniciativa aborda temes com el benestar emocional. Foto: Ajuntament

mòria, ja que, tal com diu, "molta gent gran ens explica que ha perdut memòria en estar més aïllades", o d'emocions. "Parlarem de dol, solitud o ansietat perquè és el que és el que més necessiten en aquests moments", afirma la metgessa.

CONTRA LA SOLITUD

La tècnica comunitària, Michele Bianco, diu que els setze participants són persones que, des del CAP Manso, s'ha detectat que han perdut un ésser estimat per la covid o que se senten soles després de temps d'aïllament.

Les superilles, un dels temes del debat. Foto: Ajuntament

El Mercat acull unes jornades sobre com millorar la ciutat

URBANISME ▶ Qualsevol persona que vulgui fer-se una idea de com podria ser el futur del barri i de Barcelona, només cal que s'apropi al Mercat de Sant Antoni, on fins demà se celebren les jornades internacionals 'Superrilla Barcelona-La ciutat després de la covid', impulsades per l'Ajuntament i la fundació Placemaking Europe.

L'esdeveniment és un punt de reflexió i d'intercanvi d'idees sobre com podrien ser les ciutats després de la pandèmia a partir

de debatre temes com un possible nou model econòmic per a la ciutat, una ciutat respirable i inclusiva, una ciutat connectada i la gentrificació, entre d'altres.

Aquestes jornades, que consten d'un total de vuit sessions, compten amb la participació de l'alcaldeessa Ada Colau, la coordinadora de polítiques i investigació del Movement for Black Lives, Amara Enyia o l'arquitecte britànic i autora del llibre *Hungry City: How Food Shapes Our Lives*, Carolyn Steel.

Un projecte per millorar 300 vides

» L'ONG La Merienda ofereix aliments, formació laboral i eines per tirar endavant en temps de crisi
 » En els darrers mesos, l'entitat ha apreciat un augment de mares solteres sense prou recursos

Alba Losada
 DRETA DE L'EIXAMPLE

L'ONG La Merienda sap de sobres el que és donar un cop de mà a persones que ho necessiten. La directora de l'ONG, Martina Puga, recorda que abans de la pandèmia oferien en el claustre de l'església de la Concepció berenars a persones en situació de vulnerabilitat o de sensellarisme per compartir menjar i, alhora, fer-se companyia i escoltar-se. El fet d'arribar a ser unes 150 persones, juntament amb l'esclat de la pandèmia va obligar l'entitat a aturar aquesta acció, però en els darrers mesos de crisi no ha deixat en cap moment de seguir ajudant.

"Ara donem lots mensuals d'aliments el primer dilluns de cada mes a famílies derivades de serveis socials", indica la directora de la iniciativa solidària sobre un servei que fan gràcies a les

donacions de comerços del barri i empreses, tot i que alhora reconeix que, en aquests moments, en necessiten més.

INSERCIÓ LABORAL

Les tasques de La Merienda van més enllà de la distribució de menjar. Puga explica que també promouen, des d'una oficina del número 365 de l'avinguda Diagonal, la inserció laboral oferint

"Treballem l'autonomia i l'autoestima de les persones", diu la directora de l'entitat

formació a qui vol canviar de vida a través de Barcelona Activa o d'empreses o fundacions que pertanyen a la seva xarxa de col·laboradors, com Càritas o Integra.

"Durant la formació anem parlant amb ells per acompanyar-

L'ONG ha arribat aquest 2021 a ajudar 58 persones a trobar feina. Foto cedida

los i quan l'acaben els ajudem a buscar feina. És important que totes les parts treballem en conjunt per aconseguir l'autonomia de la persona", diu Puga.

MILLORAR L'AUTOESTIMA

D'altra banda, Puga assenyala que La Merienda compta amb un programa destinat a empoderar

dones que no poden tirar endavant soles. "Treballem l'autoestima, com presentar-se a una entrevista de feina o com fer un currículum", apunta fent referència a un espai on les participants parlen de pors o inseguretats i es donen suport.

Una de les raons per les quals s'ha tirat endavant aquest

programa és perquè, segons relata Puga, en els darrers mesos han augmentat la quantitat de mares solteres que demanen els serveis de l'ONG. I, paral·lèlament, comparteix una realitat igual d'important: durant la pandèmia el nombre total d'usuaris s'ha triplicat fins a arribar a les 300 famílies.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

Lliga per a la protecció

d'animals i plantes

de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:
 Zona Gats - De 10:00h a 15:30h
 Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana i festius:
 De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

Queralt Lahoz és un dels referents de la cultura nascuda en una ciutat de l'extraradi metropolità. Foto: Say It Loud

Un exercici ràpid per començar: pensa en un grup de música català. En una artista catalana. En un escriptor català. En una directora de cinema de Catalunya. Ja ho tens? És molt probable que pel teu cap hagin passat bandes de pop o de rock com Manel, Mishima o Els Catarres. Escriptors com Jaume Cabré, Marta Orriols o Quim Monzó. Directors com Isona Pasola o Ventura Pons. Certament, tots aquests són artistes reputats, però només representen una part del nostre país. Una part allunyada dels barris més humils de la metròpoli, situats en ciutats com Cornellà, Santa Coloma o l'Hospitalet, i que des de fa temps s'han convertit en un planter de joves creadors.

Tornem a jugar: pensa de nou. Ara, però, en un artista nascut en una ciutat de la regió metropolitana que no sigui Barcelona. Indefectiblement, segur que et ve al cap Rosalía, que es va criar a Sant Esteve Sesrovires i que sempre ha fet bandera dels seus orígens humils i de la seva vinculació amb el Baix Llobregat. La fama de la cantant és molt superior a la de qualsevol dels artistes anomenats més amunt.

També és més conegut el Morad, el fenomen musical de moda de l'Hospitalet de Llobregat, el vídeo més vist del qual arriba als 35 milions de visites a YouTube. Fins i tot un artista com Beny Jr., un total desconegut a la secció cultural del Telenotícies de TV3, té temes amb més reproduccions a Spotify que la cançó més escoltada de Lluís Llach i més seguidors que Manel. O encara més increïble: Ghetto Boy, un jove de Sant Celoni que treballa de mosso de magatzem, té cançons a les xarxes que arriben al milió de visites. Això sí, només guanya 300 euros per aquest nombre ingent de reproduccions: és l'economia de plataformes.

INVISIBILITZACIÓ

Com pot ser que artistes amb milers i milions de seguidors no tinguin cabuda en els mitjans generalistes? “Les músiques perifèriques tenien un tap en part produït per la mirada racista i classista dels mitjans”, explica el periodista especialitzat en música Nando Cruz. “Ho tenien complicat per arribar al *mainstream*, però les xarxes han fet que sorgeixin”, reflexiona. Segons el seu parer, la indústria musical i el sector de la comunicació estan dirigits per les classes mitjanes i altes, que menyspreen aquesta cultura perifèrica. Així, els periodistes que viuen o han nascut a barris com l'Eixample o Gràcia no posen el focus en les ciutats metropolitanes. “Cobreixen concerts d'artistes que parlen dels petits detalls de la vida i no pas de músics que tracten els problemes socials”, diu Cruz.

En aquest sentit, la rapera Lil Russia, nascuda a Montcada Bifurcació, explica que ella va ini-

Orgullosament de la metròpoli

Tot i que els mitjans de comunicació generalistes no en fan gaire cas, els artistes de les ciutats de l'extraradi metropolità estan cada cop més presents a la vida cultural catalana gràcies a les xarxes socials. Parlem amb algunes de les veus joves nascudes a ciutats com Montcada, Santa Coloma o Cornellà.

ciar-se en la música fent cançons amb bases instrumentals que trobava per internet, però no va començar a tenir cert èxit fins temps després. “Per fer-te un lloc has de venir a Barcelona a conèixer gent, perquè a Montcada és impossible. No hi ha xarxa i la música urbana és zero”, diu ara que té tres discos al mercat.

Les distàncies que separen Montcada de Barcelona són infimes des d'un punt de vista geogràfic, però com diu Lil Russia,

poden ser enormes i significar la diferència entre tirar endavant la teva carrera o no fer-ho. Són els mateixos abismes dels quals parla Carol Rodríguez. Aquesta directora de cinema és, juntament amb la seva germana, autora de la pel·lícula *Chavalas*, un retrat de quatre amigues que viuen al barri obrer de Sant Ildefons, a Cornellà. “Quan vaig arribar a la universitat era el primer cop que sortia del barri... Va ser com un xoc cultural, perquè em vaig bar-

rejar amb gent que no era de la meua ciutat i no n'hi havia gaire que tingués pares migrants i que no fossin llicenciats”, explica. “La igualtat no és real, i en el cas de les dones de classe obrera el sostre de vidre és clar”, afirma.

Amb matisos, Queralt Lahoz, una cantant originària del barri de les Oliveres de Santa Coloma de Gramenet, també relata les barres per viure de la música: “Dedicar-te al que t'agrada és difícil quan no tens recursos eco-

nòmics... Evidentment, jo no soc de Sarrià o de Gràcia, però sento que per venir de l'extraradi no ho he tingut tan difícil. He lluitat”.

ESTIGMA

De vegades, la barrera invisible entre certs barris i el centre metropolità s'expressa amb indiferència. En altres ocasions, la relació entre aquests dos mons és més agressiva. “Des de fora hi ha una mica el clíxé de gueto. Es pensa que venim d'un lloc violent i in-

El fenomen Morad

● Ja no es pot dir que el Morad sigui un fenomen inesperat. Cada cop que publica un vídeo a les xarxes té milions de visites, i el seu darrer concert va ser a l'Estadi Olímpic, la Meca de la música en directe a Barcelona, on han actuat Bruce Springsteen o Madonna. El cantant de 22 anys, nascut al barri de la Florida de l'Hospitalet en el si d'una família d'origen marroquí, va iniciar la seva carrera amb 14 anys. Aleshores enviava als amics les seves cançons per WhatsApp. Un dia que acompanyava a l'estudi de gravació Beny Jr., un altre cantant amb milions

adreçada a uns col·lectius que són majoritaris, tot i que no apareixen a la televisió", diu Cruz. "Hi ha molta més gent de classe empobrida que de classe alta. Gent que no té feina i que no pot pagar l'entrada del Primavera Sound", afegeix.

En aquest sentit, el cantant, que rep el sobrenom d'M.D.L.R. –que en francès significa *Mec De La Rue* (noi del carrer)–, ha sabut tocar les tecles adequades per connectar amb els joves que, com ell, han nascut a barris perifèrics, siguin de Sant Adrià o de Cornellà. Els ha fet sentir orgull o, com diu en una

El Morad, que acumula 415 milions de visites als seus vídeos de YouTube, ha sabut connectar amb la joventut de l'extraradi metropolitana com ningú

de seguidors, va decidir provar sort i enregistrar els seus temes. Anys després, el resultat són 415 milions de reproduccions a YouTube o una actuació privada a casa de l'influencer espanyol més famós, Ibai Llanos.

"No és un brot d'ara, el problema és que els mitjans anem anys enrere", afirma el periodista especialitzat en música Nando Cruz. Per què té tant èxit? Per què no se'n parla? Potser la clau es troba en un panorama musical a anys llum dels artistes que viuen en indrets com la Florida, el barri amb més densitat de població de tota la Unió Europea i amb una de les rendes mitjanes més baixes de Catalunya. "La música del Morad està

cançó, els ha fet saber que viuen "entre chicos pobres, pero no pobrecitos".

Les seves lletres parlen del barri, de la família i de l'amistat, de l'odi a la policia i de les identificacions per perfil ètnic i social. En els seus vídeos, gairebé sempre enregistrats a la Florida entre blocs de ciment, és freqüent veure-hi molts nens: una clara mostra del sentiment de comunitat que enarborava. "Potser és l'artista dels migrants, dels eternament exclosos, la veritable majoria silenciosa", reflexiona Nando Cruz. Vist així, té sentit que en els seus concerts apareguin banderes colombianes, libaneses o marroquines. A quants concerts de Manel hi ha gent amb banderes?

segur", assenyala Lil Russia. "Tenia amics que em deien que, si venien a Cornellà, els robarien el mòbil", recorda Carol Rodríguez.

En cert sentit, aquests estereotips poden explicar-se per la mirada despectiva envers la pobresa que perviu a la nostra societat. Els barris metropolitans dels quals sorgeixen molts artistes són sovint les zones més empobrides de Catalunya. En xifres es veu més de pressa. Sant Ildefons: la renda mitjana anual per habitant no supera els 9.000 euros. Les Oliveres: tampoc supera els 9.000 euros. Montcada Bifurcació: un altre cop no supera els 9.000 euros. Sarrià: voreja els 30.000 euros. Gràcia: al voltant del 16.000. L'Eixample: 20.000. Els primers "són barris on el lloguer és barat i on les administracions no inverteixen, però on tothom intenta guanyar-se la vida", considera Lil Russia.

ROMANTITZACIÓ

Invisibilitzar, estigmatitzar i encara un darrer perill al qual s'enfronten els artistes de la metròpoli: la romantització. És a dir, el procés pel qual els mitjans i les classes benestants enalteixen la vida als barris humils sense tenir una postura crítica envers el que s'hi

viu. "La música feta des de l'extraradi quan volen la invisibilitzen i quan no la romantitzen. Els aros d'or molen, però la droga no", diu Lil Russia. Queralt Lahoz ho explica en altres termes quan afirma que "qui parla de carrer no és tant de carrer com diu". "Qui ha viscut el carrer no vol viure-hi, vol tenir un bon sou. Comprar una casa a la seva mare", remata.

Segons explica el periodista Nando Cruz, aquesta romantització es produeix perquè els mitjans de comunicació estan dirigits, escrits i fins i tot adreçats a un perfil social molt concret, i tot el que escapa d'aquest perfil social els és aliè. "És una mirada des de la distància i no des de la vivència", considera.

La vida als barris perifèrics no és una bassa d'oli i, per això, molts artistes que hi han nascut acaben marxant cap a altres indrets del centre metropolità amb el sentiment de contradicció que això els genera. En una xerrada a l'Espai La Figa de l'Hospitalet emmarcada en el cicle *Narratives perifèriques*, l'escriptor de Sant Adrià Javier Pérez Andújar ho resumia així: "Per poder ser jo, tot el que necessitava era a fora del barri". En el mateix esdeveniment, Anna Pacheco, escriptora

"Està demostrat per musicòlegs que als espais més humils és on hi ha més art, perquè la gent se sent al marge de la cultura oficial, no té por i arrisca més"

"Qui parla de carrer no és tant de carrer com diu, perquè qui ha viscut el carrer en realitat no vol viure-hi; vol tenir un bon sou i comprar una casa a la seva mare"

del llibre *Listas, guapas, limpias*, en el qual una noia de classe obrera entra en contacte amb les classes adinerades de Barcelona, reconeixia que viure a fora del barri provoca sentiments de difícil gestió: "Jo ho porto amb cert sentiment de culpa. De vegades tinc ànsies de tornar amb els meus amics del barri, perquè em donen una sensació de refugi absolut. Un dia penso una cosa i l'endemà en penso una de diferent". Al cap i a la fi, potser la postura més comuna és la que descriu Lil Russia: "La relació amb el barri va de l'amor a l'odi".

ORGULL METROPOLITÀ

Ni estigma, ni invisibilització ni romantització. Quan tot el soroll que això genera s'apaga, els artistes metropolitans acaben sentint el mateix: l'orgull envers el lloc on han nascut. "Pots estar orgullosa dels teus orígens, això sí, perquè jo, per exemple, al meu barri he conegut gent treballadora, humil i honesta que lluita perquè no desnonin els seus veïns", explica Queralt Lahoz per afegir que és una manera de viure que no ha vist en "les classes beneficiades".

Aquest sentiment pot tardar anys a sorgir o no fer-ho mai. Ca-

rol Rodríguez explica que de vegades s'avergonyia de ser d'on era, però que amb el temps la vergonya va convertir-se en orgull. "A la plaça Catalunya de Cornellà hi ha una energia molt especial", diu la directora. "Jo volia fugir de les visions típiques que es tenen... Volia fer un *Girls* al meu barri i no a l'Eixample o a Gràcia. Un *Girls* de Cornellà, i per això la pel·lícula es titula *Chavalas*", afirma referint-se a la sèrie estatunidenca que narra la vida de quatre noies de classe mitjana-alta de Nova York.

És que si parlem de cultura, potser les ciutats metropolitanes són més que necessàries i tenen motius per a l'orgull. "Crec, i està demostrat per musicòlegs, que als espais més humils és on hi ha més cultura. Espais on la gent se sent al marge de la cultura oficial i arrisca més. No té por de la cultura generalista", diu Nando Cruz. Queralt Lahoz ho representa a la perfecció: "Jo no soc salsera, ni jazzera ni rapera. Abraço tots aquests estils perquè soc una dona sense etiquetes".

Un reportatge d'Albert Alexandre

Totes les persones de més de 55 anys poden participar fins al 22 de desembre en les caminades per Sagrada Família. Durant l'activitat es compta amb l'acompanyament d'un professional en aquesta matèria.

La FAVB, des del barri: "Ara més que mai, serveis públics"

ACTIVISME ▶ La Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona (FAVB) va celebrar dissabte passat al Centre Cívic Sagrada Família la seva 49a assemblea, la qual va ser la primera de caràcter presencial des de l'esclat de la pandèmia. Amb la presència de quaranta entitats veïnals i sota el lema "Ara més que mai, serveis públics", el moviment veïnal va abordar la importància de combatre la pobresa amb polítiques públiques, lluitar contra l'especulació immobiliària i l'emergència residencial, diversificar una economia basada en el turisme o enfortir els serveis públics.

"La pandèmia ens ha recordat la feblesa dels nostres serveis públics i ha demostrat que són imprescindibles per fer front a la crisi del 2008, que no estava resolta, i que ara, amb la pandèmia, s'ha agreujat", assenyala la presidenta de l'entitat, Ana Menéndez. "Una societat justa no pot deixar de banda els serveis públics", afegeix.

El Centre Cívic va acollir l'assemblea de la FAVB. Foto: Twitter (@FAVBcn)

PETICIONS SOBRE SANITAT

D'altra banda, en l'assemblea també es van aprovar diverses resolucions, com unes sobre la protecció del patrimoni històric, el preu de l'electricitat o la situació dels CAP. Segons Menéndez, cal que l'atenció primària recuperi al 100% l'assistència presencial.

"És imprescindible per donar un bon servei. Hi ha moltes malalties greus que es diagnostiquen amb retard, i això ho patirem d'aquí poc", recorda Menéndez, que també va insistir que des de la FAVB demanen que es tirin endavant les construccions dels nous CAP pendents. "S'han de fer de manera urgent", sentència.

Una ruta de tapes especials a preu assequible: 2,95 euros

GASTRONOMIA ▶ El Tapitast ha tornat a omplir de tapes el barri. Cada dijous fins al 30 de desembre els bars i restaurants de les associacions de comerciants de l'Eix Sagrada Família, Encants Nous i Gaudí Shopping participen en la novena edició d'aquesta iniciativa, que consisteix a oferir al veïnat i a tots els residents de la ciutat tapes pròpies de cada establiment a un preu molt assequible: 2,95 euros.

Participar en aquesta ruta no només significa tenir l'opció de fer un recorregut gastronòmic

per Sagrada Família, també formar part d'un concurs en el qual es convida els clients a votar a la pàgina web de la iniciativa la tapa que més els ha agradat. El premi serà un val de 100 euros per gastar als comerços de l'Eix Sagrada Família, Encants Nous i Gaudí Shopping i, els guanyadors, s'anunciaran el 4 de gener de 2022.

A la pàgina web de Tapitast també es poden conèixer tots els bars i restaurants participants i quines són les seves tapes d'especialitat d'aquesta edició.

Cada dijous hi ha una cita amb el Tapitast. Foto: Twitter (@eSagradaFamilia)

Podòleg

Des de 1957

Horari: de dilluns a divendres de 16.30 a 19.30h

Miguel Ángel Cuesta Alonso

Dos de Maig, 223, 1er 2a
(edifici Encants Nous)

Telf. 93 245 48 29

DESCOMPTES AMB LA TARGETA ROSA

Fins al 14 de desembre, el centre cívic del barri acull el taller 'Upcycling: dissenya i crea moda responsable', que consisteix a aprendre tècniques de costura capaces de donar una segona vida a diferents peces de roba.

CAP Passeig de Sant Joan: "Hem estat sols en pandèmia"

SALUT ▶ Després de cinc onades del coronavirus i més d'un any i mig de pandèmia, des del CAP Passeig de Sant Joan fan un balanç de com ha estat treballar durant aquest temps sota unes condicions laborals sense precedents. La metgessa de família Alba Martínez afirma que una de les pitjors coses de la primera onada era tornar a casa després de treballar amb por de contagiar la seva família i desconèixer com es trobaven els seus pacients. "Això va ser molt dur", diu Martínez, qui alhora insisteix que durant tota la pandèmia ha sentit una falta de suport institucional i desconeixement de la realitat que vivia a cada dia l'atenció primària. "Ens hem arribat a sentir molt sols", recalca.

Pel que fa a la salut mental, assegura que mai havia vist tants companys amb ansietat o que s'han hagut d'agafar la baixa. "Durant la cinquena onada vam doblar tornos per garantir-nos les vacances. Mai les havia començat tan cremada. La pri-

Alguns sanitaris han hagut de doblar tornos. Foto: Albert Lijarcio/ACN

mera setmana no tenia ganes de fer res", reconeix.

ELS PACIENTS

A part d'haver d'evitar que les seves filles veiessin durant un temps els seus pares per evitar riscos, Martínez indica que un altre dels fets més durs ha estat que "s'hagin mort tants pa-

cients". "Eren grans, però no preveiem que marxessin ara", lamenta la metgessa, que s'emociona al parlar de la necessitat que tenien alguns pacients de tornar al CAP. "Necessiten més una abraçada que una analítica", afirma. "I a la primera onada els sanitaris ens calien més recursos humans que aplaudiments", diu.

Problemes de convivència per l'ocupació d'espai públic

TERRASSES ▶ 1.173 establiments han estat multats per ocupar massa espai públic amb l'ampliació de les terrasses, segons ha publicat recentment el diari *Ara* a partir de dades de l'Ajuntament. En el cas del Fort Pienc, un dels punts on es concentren més terrasses és el passeig de Sant Joan. Segons assegura la presidenta de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB), Ana Menéndez, l'entitat veïnal ha rebut "moltes queixes per l'ocupació excessiva d'espai de bars i restaurants" en aquesta

part del barri, tal com també va denunciar la FAVB en la seva pàgina web compartint el cas de tres terrasses.

UNA CONVIVÈNCIA DIFÍCIL

El carrer de Ribes també viu un problema d'espai. El president de l'Associació de Veïns del Fort Pienc, Joaquim Mallen, assenyala que han sorgit queixes perquè un tram d'aquest carrer és "una plataforma única", on conviuen vianants, terrasses, patinets i bicicletes. "Hem tingut més d'un ensurt", assegura.

Una de les terrasses denunciades per la FAVB. Foto: Twitter (@FAVBcn)

espai.mèdia

El primer diari de la indústria espacial de Catalunya

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Barcelona rep el Premi Nacional de Comerç Interior

Foto: Ajuntament

què entrin al sector del comerç de proximitat i possibilitin el relleu generacional. Pel que fa a aquest últim objectiu, el consistori ha creat una línia d'assessorament perquè els menors de 35 anys impulsin les

El guardó valora l'aposta per posar en marxa accions per impulsar el comerç de proximitat

seves idees de negoci, a més de reservar una partida de 10 milions d'euros que estan destinats a sis fons de capital risc privats per impulsar empreses emergents i innovadores.

En el cas de la renovació i posada al dia dels mercats municipals, el pla contempla el desplegament d'infraestructures de comunicacions, la instal·lació de càmeres i sensors d'aforament, una eina de gestió d'incidències i l'extensió d'una xarxa de pantalles i d'armariets per recollir les comandes.

MÉS PREMIS

Per altra banda, el Ministeri també ha concedit el Premi Nacional de Comerç a la botiga Santa Eulàlia, ubicada al passeig de Gràcia. Un guardó que està dotat amb 15.000 euros.

Guardó

L'Ajuntament de Barcelona ha rebut el Premi Nacional de Comerç Interior 2021 de mans del Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme.

El guardó reconeix la tasca de la ciutat en la recuperació i l'impuls del comerç de proximitat, una iniciativa recollida en el Pla de renovació urbana. Entre altres, aquest planejament recull actuacions com

ara *Barcelona mai s'atura*, un programa destinat a la reactivació de l'economia local que contempla una inversió de 87 milions d'euros per tirar endavant 82 mesures de xoc per fer front als efectes de la pandèmia.

IMPULSANT EL COMERÇ

En aquesta línia actua també el Pla estratègic de mercats 2015-2025, un programa que busca principalment el desenvolupa-

ment de les noves tecnologies relacionades amb els mercats municipals.

Amb tot, el Pla de renovació urbana es vertebrava en quatre eixos fonamentals: la digitalització del petit comerç a través de subvencions per a la formació, la modernització dels mercats municipals, promoure l'ocupació de locals comercials –amb subvencions del 80% per a projectes que ocupin locals a peu de carrer– i implementar accions de suport a joves emprenedors per-

El comerç de Sant Antoni recupera el volum de vendes d'abans de la pandèmia

Reactivació

El consum privat a Sant Antoni s'està recuperant a un ritme superior que a la resta de barris de la ciutat. Segons xifres recollides a tota Barcelona per l'Oficina Municipal de Dades (OMD) a partir de l'ús de targetes de crèdit i dèbit a les botigues, entre els mesos de març i juny d'enguany la despesa mitjana a Sant Antoni va superar en un 2,3% la de la resta de la ciutat. En el cas de les transaccions, la diferència arriba fins al 16,4%.

Des de l'Ajuntament defensen que la implantació d'una superilla en aquest barri de l'Eixample ha estat positiu per impulsar-hi les compres. En aquest sentit, el con-

sistori ho constata a partir de la presentació d'una enquesta sobre el terreny, en la qual es va preguntar a 33 persones sobre la transformació urbana de l'entorn del mercat. Doncs bé, gairebé 3 de cada 4 –un 72% en concret– considera que els canvis conviden a comprar-hi.

Per altra banda, segons dades d'un estudi de l'Agència de Salut Pública de Barcelona (ASPB), les persones que van entrevistar qualifiquen la superilla amb una nota d'entre 8 i 10, alhora que valoren que hi ha més tranquil·litat, seguretat i satisfacció en el veïnat, més descans i més socialització. Aquest mateix estudi, destaquen des de l'Ajuntament, registra també una millora de l'aire amb un descens de diversos gasos contaminants a l'atmosfera.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

Visites, tallers i Scape Rooms per redescobrir els mercats

Educació

Els programes educatius dels mercats de Barcelona s'han reprès amb l'inici del nou curs escolar. L'Institut de Mercats Municipals de Barcelona (IMMB) proposa visites a les parades, projectes d'aprenentatge i serveis destinats a grans i petits, i fins i tot un joc d'habilitat mental que està triomfant arreu del país, malgrat les restriccions de l'últim any que n'han limitat l'expansió: un Scape Room.

Pel que fa a aquesta última iniciativa, l'IMMB proposa un repte als més petits, que hauran de recórrer els diferents mercats de Barcelona amb una missió molt clara: trobar l'únic rellotge que encara funciona als mercats i evitar el caos. Es tracta, això sí, d'una activitat virtual destinada a infants

d'entre 7 i 9 anys i a la qual es pot accedir a través del web de l'IMMB.

Per altra banda, les visites als mercats es reprenen a partir del programa *Menjo sa i sostenible, de mercat*, tot un clàssic dels mercats de la ciutat que enguany fa 12 anys que està en marxa. Consisteix en visites de grups d'infants als mercats per tal d'acostar-los a una alimentació saludable basada en els productes de proximitat que es poden trobar a les parades dels comerciants. Alhora, els petits es familiaritzen amb els productes de mercat, fet que ajuda a crear una imatge positiva d'aquests equipaments com a espais on anar a fer la compra.

Les activitats proposades durant les visites consisteixen des d'un conte explicat als menuts fins a l'elaboració de menús sans o aprendre a elaborar una llista de la compra.

Tanmateix, els més petits no són els únics que podran conèixer a fons els mercats, ja que també han tornat els projectes d'aprenentatge i servei (ApS), adreçats a estudiants d'ESO i Batxillerat i que es divideixen en dos: *Mercats per la porta gran*, dedicat als més adults, i *Menja't el món*, destinat a persones que acabin d'arribar a la ciutat.

INTEGRACIÓ

Aquests projectes, que es porten a terme en col·laboració amb les diferents entitats dels barris, tenen com a objectiu que els joves detectin les necessitats dels nousvinguts i generin un servei que respongui a ells, convertint els mercats, d'aquesta manera, en un espai d'inclusió i connexió dins dels districtes. L'IMMB promou aquesta activitat des de fa un parell d'anys.

EN PRIMERA PERSONA

“El nostre veí és el nostre client; estem al seu costat”

Pròsper Puig

Cansaladeria Puig
(Eix Sant Andreu)

Pròsper Puig és el continuador d'una nissaga de carnisers que van arrencar el negoci el 1957. Una botiga que, tanmateix, té arrels en un comerç familiar de principis del segle XX. I és que la proximitat i el tracte cara a cara amb els clients són els lemes de Puig.

Què és el que més valora un client?

El nostre client és el nostre veí. Nosaltres transcendim l'activitat econòmica. Nosaltres sí que fem comerç de proximitat. Allò de la ciutat dels 15 minuts que ara està tan de moda, nosaltres ho hem portat a la pràctica sempre. La gent es desplaça caminant i ens porta el seu cabàs. Som una continuïtat de la comunitat.

És això el que fa destacar els petits comerços per sobre de les grans superfícies?

Miri, durant la pandèmia hem fet molta feina d'acompanyament de la gent, quan necessitaven qualsevol servei o producte. Hem estat al seu costat en aquells moments. Perquè nosaltres vivim del nostre client. Per tot plegat, faria una crida als consumidors perquè valorin cada euro que es gasten, on se'l gasten i quin retorn social té.

Quins avantatges té per a una botiga com la seva formar part d'un eix comercial?

Des de l'eix hem pogut oferir serveis als nostres associats que en solitari no haguessin pogut aconseguir. Formar part d'un eix ja transcendeix la dinamització.

Foto: Ajuntament

El mercat de la Mercè celebra 60 anys amb una exposició fotogràfica

Foto: Ajuntament

Memòria

Sis dècades de vida donen per a molts moments. Alguns d'inoblidables, altres de pitjors, però sempre amb l'energia que caracteritza els paradistes dels mercats de la ciutat. Aquesta és l'edat del Mercat de la Mercè, que celebra el seu seixantè aniversari amb una mostra de fotografies històriques.

L'exposició està ubicada a les instal·lacions del mercat i exhibeix instantànies de la façana, a més de plànols originals de la instal·lació. També, és clar, mostra fotografies dels anys 60 i, a més, documentació de l'època que ajuda a entendre la trajectòria d'aquest equipament de barri. La mostra es completa amb l'escrit d'un paradista que ex-

plica la seva trajectòria al mercat i que dona una idea de la seva història.

L'exposició es pot visitar en horari de mercat. Els dilluns, dimarts i dimecres, de set del matí a dues del migdia. Els dijous, de set del matí a dues del migdia, i de cinc de la tarda a vuit del vespre. Els divendres estarà disponible per ser visitada de set del matí a vuit del vespre, mentre que els dissabtes l'horari és de set del matí a tres de la tarda.

El Mercat de la Mercè es va inaugurar el 19 de març del 1961, tot i que no va entrar en funcionament fins al 8 d'abril d'aquell mateix any. Es va edificar a sobre dels terrenys de l'antiga masia de Can Basté, al bell mig del camí que anava d'Horta a Sant Andreu. És el segon mercat que es va construir al districte de Nou Barris.

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

Història sota les estrelles al centenari Observatori Fabra

SARRIÀ – SANT GERVASI/ L'Observatori Fabra és història viva de Barcelona. Aquestes instal·lacions –ubicades en plena serra de Collserola, sota la muntanya del Tibidabo– pertanyen a la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona i van ser inaugurades el 1904 en presència del rei Alfons XIII. La seva trajectòria centenària el converteix en un dels observatoris en actiu més antics del món i en una parada obligada per als amants de l'astronomia.

El seu nom prové de Camil Fabra i Fontanills, marquès d'Alcella, un industrial i polític barceloní que va donar una suma important de diners per a la realització d'un projecte que, en un primer moment, només tenia en compte dos àmbits d'investigació: l'astronòmic i el meteorològic. Amb els anys també s'hi va afegir l'estudi

Les visites permeten observar directament la Lluna, Júpiter o Mart com fa un segle, amb un telescopi que data de 1904

de l'activitat sísmica de la zona, per la seva ubicació estratègica.

Actualment, l'observatori se centra en la recollida i l'anàlisi de dades, des de terratrèmols i altres moviments de terra fins a fotografies de petits asteroides. També s'organitzen diferents cursos i es participa en

Foto: Ajuntament

programes científics internacionals. Tanmateix, la gran atracció d'aquestes instal·lacions són les visites guiades, una experiència inoblidable que inclou observacions directes de la Lluna, Júpiter, Saturn o Mart –segons l'època de l'any– i on fins i tot es pot sopar sota les estrelles. En aquest sentit, les observacions es continuen fent com fa un segle, és a dir, amb el telescopi refractor gegantí, que data de 1904. Per

acabar de posar la cirereta al pastís, les visites conclouen amb una petita ruta botànica pels jardins que envolten l'espai, on es poden contemplar pins, avets, xiprers, alzines i boixos, mimoses, llorers i llentiscles i moltes altres espècies.

L'Observatori Fabra ha rebut diverses distincions durant els anys, entre les quals destaquen la placa Narcís Monturiol de la Generalitat de Catalunya i la Medalla d'Or

de la Ciutat que atorga l'Ajuntament de Barcelona. L'any 2014, l'European Physical Society (EPS) va concedir a l'Observatori Fabra la distinció d'Historic Site (lloc històric) pel descobriment de l'atmosfera de Tità (entre altres descobriments) i per les seves sèries centenàries (meteorològica i sísmica). L'Observatori Fabra ha estat el primer centre a Espanya a rebre aquesta distinció de l'EPS.

Una pedrera romana que ens recorda com es va proveir la ciutat per créixer

SANTS – MONTJUÏC/ La muntanya de Montjuïc ha proveït la matèria primera per aixecar edificis, escultures i monuments a Barcelona des de l'època romana. Les característiques de la seva pedra –un material compacte i resistent de coloracions blanques, vinoses o violàcies– la van convertir al llarg dels anys en el millor ingredient per consolidar l'imparable creixement de la ciutat.

Un dels testimonis d'aquesta activitat el trobem al carrer dels Ferrocarrils Catalans, on es va localitzar un dels primers punts d'extracció del gres de Montjuïc. En aquest lloc es poden veure, esglaonats en el vessant, els negatius que han quedat de l'extracció dels grans blocs de pedra, així com el repicat per preparar les cares dels carreus. La principal hipòtesi és que aquests blocs de pedra es van traslladar des d'aquest punt per mar a l'altre costat de Montjuïc, on hi ha el nucli històric de la ciutat.

Fins al segle XX es van anar obrint altres pedreres a un costat i a l'altre de la muntanya per obtenir matèria primera que després s'utilitzava per bastir la ciutat en muralles i cases i per a molts dels elements escultòrics.

Foto: Aj.

Una joia noucentista: la Casa Rosa Alemany

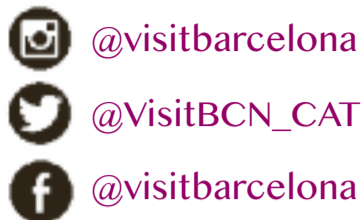
GRÀCIA/ La Casa Rosa Alemany és la porta d'entrada a l'avinguda de la República Argentina. Aquest edifici d'estil noucentista situat al número 6 i projectat el 1928 destaca per les tribunes de fusta ricament treballades i capriciosament disposades que canvien la seva distribució a mesura que s'eleva l'estructura pis a pis.

Considerada una de les petites joies arquitectòniques del districte, la casa Rosa Alemany compta amb una segona façana que dona a la Riera de Vallcarca.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

Viatja a la Barcelona del segle XIX des del cementiri del Poblenou

Foto: Ajuntament

SANT MARTÍ Un autèntic viatge en el temps. Aquesta és la sensació que transmet passejar pel cementiri del Poblenou, un espai d'estil neoclàssic capaç de transportar-te durant uns instants a la Barcelona del segle XIX.

Amb dos segles d'història, aquest cementiri va ser el primer a construir-se –dos cops– als afores de la ciutat. Les instal·lacions actuals segueixen un projecte de l'arquitecte italià Antonio Ginesi i es van inaugurar el 1819, després que el cementiri primigeni fos destruït durant la guerra del Francès. La seva llarga trajectòria converteix aquest espai en un veritable museu a l'aire lliure: els pan-teons monumentals, les escultures de marbre, l'organització de l'espai i la decoració del recinte són obra d'alguns dels millors escultors i arquitectes del segle XIX.

Només traspasar la porta d'entrada al cementiri situada a l'avinguda d'Icària, el visitant es troba amb un primer espai d'estil profundament neoclàssic i que s'estructura simètricament a partir de dos carrers que s'entrecreuen i configuren quatre illes. A la cruïlla entre aquestes dues artèries del cementiri s'hi va decidir col·locar un monument dedicat a les víctimes de l'epidèmia de febre groga de l'any 1821, que va tenir lloc poc després de la inauguració.

EL CEMENTIRI DELS PODEROSOS

Si el primer espai seguia els dissenys de l'italià Antonio Ginesi, l'any 1849 es va apostar per encarregar a l'arquitecte Joan Nolla la creació d'una segona zona diferenciada amb l'objectiu de destinar-la exclusivament a les famílies

benestants de la zona. En aquesta espècie de nou departament dins del mateix cementiri hi ha enterrats els membres d'algunes de les sagues familiars més poderoses de tota la ciutat de Barcelona. Els passadissos estan farcits de nombroses i valuoses escultures de la segona meitat del segle XIX, majoritàriament d'estil neoclàssic, però també algunes de modernistes i eclèctiques.

MESURES PER LA PANDÈMIA

El cementiri del Poblenou ha hagut d'aplicar diverses mesures de seguretat pel context sanitari actual a causa de la pandèmia del coronavirus. Entre altres, els serveis d'incineració i les cerimònies de comiat en espais tancats del recinte han vist reduït l'aforament total permès a la meitat.

Les Corts

Un supervivent neoromànic a Sant Ramon

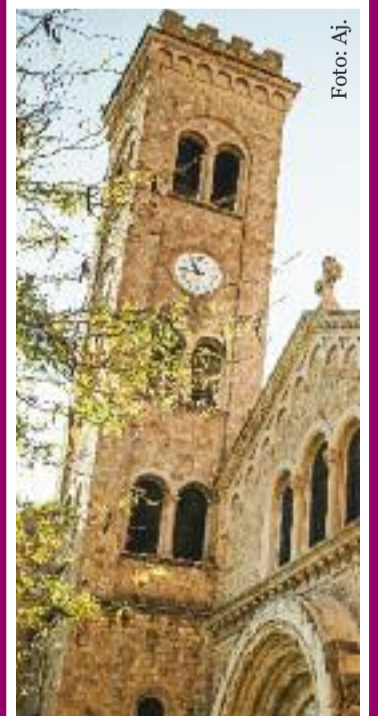
L'església de Sant Ramon Nonat és una de les parròquies amb més encant de Barcelona. Situada al barri de la Maternitat i Sant Ramon, aquest edifici d'estil neoromànic construït el 1924 és un testimoni més dels horrors de la guerra, ja que va ser cremat el juliol del 1936.

Les raons de la construcció inicial de l'església cal buscar-les en la forta immigració i el creixement que va experimentar la zona a partir dels anys vint del segle XX. Es va triar com a ubicació per erigir l'edifici un indret que ja acollia un altre santuari des del segle XVII i es va procedir a construir-hi tot el conjunt parroquial format per l'església, les dependències i l'escola del mateix nom que se situa a la façana del carrer de Collblanc.

La sòlida façana –un element que és considerat l'exponent d'estil neoromànic més rellevant de la ciutat– està presidida per una torre, amb campanar de pedra, planta quadrangular i cinc nivells d'obertures amb finestres geminades. Els portals són semicirculars amb timpans decorats amb mosaics de caràcter narratiu que expliquen la vida del sant.

Quatre anys després de l'incendi del juliol del 1936, l'arquitecte Josep Maria Sagnier va rebre l'encàrrec de dur a terme la reconstrucció del conjunt, que va coincidir amb la instal·lació de l'altar major de l'església.

Foto: Aj.

Modernisme i noucentisme uneixen forces a l'Estació de França

Foto: Ajuntament

CIUTAT VELLA L'Estació de França és una d'aquelles petites meravelles a ull de tothom que pot arribar a passar desapercibuda. Inaugurada l'any 1929 amb motiu de l'Exposició Internacional de Barcelona, aquest monumental espai no només destaca per ser la segona estació més gran de la ciutat, sinó també pel seu gran valor monumental i històric.

Obra de l'enginyer Andreu Muntaner i de l'arquitecte Pedro Muguruza, l'edifici és una creació a dues mans que treu pit com un dels exponents més importants de l'arquitectura de ferro modernista a Barcelona. Entre els diferents elements que conformen l'estructura és impossible no aturar la mirada en la doble marquesina metàl·lica amb vidrieres que fa possible l'espectacular efecte que provoca la llum natural sobre les dotze vies

de l'estació. Un altre component de gran bellesa és el vestíbul noucentista dissenyat per l'arquitecte Duran i Reynals, que compta amb tres grans cúpules per afavorir l'amplitud de l'edifici. La presència de materials nobles com el marbre i el bronze, tant al vestíbul senyorial com a la resta de l'estació, augmenten la vistositat i distinció de l'espai, sovint comparat amb l'estació d'Orsay de París.

Després d'una profunda remodelació, l'estació es va reobrir el 1992, coincidint amb els Jocs Olímpics de Barcelona, i es va especialitzar exclusivament en recorreguts de mitjana distància. Durant els últims anys també ha guanyat protagonisme cultural i en aquest espai s'hi celebren grans esdeveniments de ciutat, com la BNEW Barcelona New Economy Week 2021 de principis d'octubre.

Bàsquet | Nova victòria del CB Roser, que rebrà el CB Valls

Segon partit de Copa Catalunya i segon triomf per al CB Roser, aquest cop contra el Joventut Les Corts a domicili (41-45), el passat dia 3. A Berta Sellarès no li va tremolar el pols per anotar els dos tirs lliures decisius. Diumenge el conjunt eixamplenc juga a l'Estació del Nord davant el CB Valls.

CE Vincit, competir amb valors

» L'escola de futbol sala va començar l'any 1996 amb 12 alumnes de diferents edats i ara en té 320
 » "L'ètica, la superació personal i el respecte són els nostres pilars", diu Carles Blanco, el coordinador

Toni Delgado
EL FORT PIENC

Feia uns mesos que Carles Blanco (Barcelona, 1973) i els seus amics havien muntat un equip sènior de futbol sala. Competien i s'ho passaven bé. Aprenien. Tots eren estudiants de Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport. Era el 1995. "Jo jugava de tanca i era intens i contundent, però sempre noble", confessa, divertit. Un dia, però, una pregunta va canviar les seves vides i les de molta més gent: "Per què no creem una escola de futbol sala?".

Un any després naixia l'escola del Club Esportiu Vincit, al Complex Esportiu Municipal Estació del Nord i amb 12 alumnes de diverses edats. "A poc a poc hem anat creixent", celebra l'actual coordinador esportiu.

Ara tenen 320 alumnes i, en

alguns casos, diversos equips per categoria. La premissa és innegociable: la competitivitat no és més important que els valors. "L'ètica, la superació personal i el respecte contra qui jugues i el reglament, i el joc net, són els pilars de la nostra filosofia. És un aprenentatge que s'emporten també per al seu dia a dia", desenvolupa Blanco.

No fan proves als nens i nenes. Tothom té cabuda al Vincit, on l'etapa de formació és dels 4 als 12 anys. Després es fa una selecció per nivells. Qui en té "una mica més", com precisa l'entrevistat, passa a una lliga federada i la resta continua a les escolars.

UNA ETERNA INCERTESA

El coordinador del club admet que li encanta que els visitin pares i mares que han jugat a l'entitat i, encara més, que hi apuntin la seva mainada. "M'omple que conservin un

Jugadores del Vincit celebren un gol durant un partit. Foto: Club Esportiu Vincit

bon record del seu pas per aquí i que no se n'oblidin de nosaltres", enraona el barceloní, encantat amb què més del 60% dels tècnics siguin de la casa. El CE Vincit també té una secció

de patinatge, creada l'any 2001, i amb tres grups d'edat (petites, mitjanes i grans).

Blanco és l'únic membre fundador que continua al club. "El Vincit és part de mi. En gau-

deixo fins i tot enviant correus electrònics a les dotze de la nit. Quan penso en com ha crescut el projecte... M'emocio, és clar", confessa aquest autèntic apassionat de l'esport.

**Amb amor
i responsabilitat**

... ADOPTA
als que han estat abandonats

ong **adda**
Asociació d'Adoptants d'Animals - Fundada el 1975

www.addaong.org Tel: 902 19 76 00

Atenció psicològica via telemàtica

**Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic
Psicòleg**

Ψ

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

C. Mallorca, 198 ppal. 1er Barcelona

cada dimecres fem barri

EXPOSITORS:

- **Encants Nous**
Carrer de València, 548
1 expositor
- **Mercat Sagrada Família**
Carrer de Padilla, 255
3 expositors (Porta 1, 2 i al bar)
- **Mercat de la Concepció**
Carrer d'Aragó, 311
4 expositors
(entrada per Aragó)
(entrada Floristeria)
- **Mercat del Ninot**
Carrer de Mallorca, 133
2 expositors
- **Mercat Sant Antoni**
Carrer Comte d'Urgell, 1
6 expositors
(Porta 1, 2, 3, 4, 5 i 6)
- **Supermercat Condis**
Carrer de Mallorca, 542
1 expositor
- **Mercat Fort Pienc**
Carrer d'Alf Bel, 105
1 expositor
- **Home Homing**
Carrer de Padilla, 243
1 expositor
- **Biblioteca Arús**
Ps. St Joan 26
1 expositor
- **Vital-Ilit**
Galeries d'Encants Nous
Carrer de València, 548
1 expositor
- **ACURA**
Carrer del Bruc, 122
1 expositor
- **Esportiu Rocafort**
Carrer de Floridablanca, 41
1 expositor
- **Seu Districte de l'Eixample**
Carrer d'Aragó, 311
1 expositor
- **Darthy**
Carrer de Floridablanca, 114
1 expositor

... a més de
700 botigues
dels eixos comercials

líniaeixample

L'únic setmanari de l'Eixample

No t'ho perdís

Foto: Barcelona Design Week

Barcelona Design Week '21
city festival
7—30 OCT

Setmana del disseny

La Barcelona Design Week –que en realitat dura molt més d'una setmana, perquè se celebra del 7 al 30 d'octubre– torna amb la seva setzena edició per omplir la capital de disseny amb una vuitantena d'activitats. El lema d'enguany és *Think, Design, Act* ("Pensar, Dissenyar, Actuar") i, segons l'organització, reflecteix el missatge que volen traslladar "per fer front als reptes que tenim per endavant: pensar en clau disseny, dissenyar i implementar noves solucions, models i entorns més sostenibles, econòmicament viables i enfocats a les necessitats reals de les persones".

Famosos

Setmana difícil per a Shakira (Barranquilla, 1977). L'artista va explicar fa uns dies a Instagram que havia estat "atacada" per uns porcs senglars a Collserola. Ho va fer amb un vídeo divertit, en què feia broma amb el seu fill Milan i ensenyava com li havien deixat la bossa els animals. Però s'imaginava aleshores que allò podia ser un mal auguri de com li aniria el mes. El 3 d'octubre va veure la llum una investigació d'impacte mundial, en la qual han participat 150 mitjans de 117 països, que esquitxa la cantant. Shakira apareix als Papers de Pandora amb tres empreses registrades a les illes Verges britàniques, un paradís fiscal. Segons *El País*, un dels mitjans que ha investigat el cas, els representants de l'artista diuen que "el fet de comptar amb societats a l'estranger es basa en una qüestió purament operativa i comercial, i en cap cas per gaudir de cap avantatge o aprofitament fiscal".

La fitxa

QUI ÉS?

S H A K I R A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una estrella de la música

No ha deixat de publicar èxits des dels anys 90

QUÈ HA FET?

Aparèixer als Papers de Pandora

I ser atacada per porcs senglars a Collserola

A LES XARXES...

Un dels noms més comentats del cas

Aquí és de qui més s'ha parlat, juntament amb Guardiola

Llibres

Garbo parla
Roser Caminals

Hi ha qui diu que el català Joan Pujol Garbo, ha estat el millor espia de la història. Però qui era en realitat? Roser Caminals narra les seves gestes mítiques i copsa la seva ànima, la seva vulnerabilitat més profunda i els seus silencis i contradiccions, com ara el conflicte inevitable entre l'activitat pública i la vida personal. Premi BBVA Sant Joan 2021.

Teatre

T'estimo si he begut
Empar Moliner

T de Teatre, Dagoll Dagom i La Brutal s'han aliat per portar a l'escenari la primera obra d'Empar Moliner, sota la direcció de David Selvas. *T'estimo si he begut* és un musical escrit a partir de relats de Moliner que ella mateixa ha adaptat al teatre. "Hem triat els contes més divertits (també n'hi ha algun de tristot, sí, no s'ha pogut evitar)", diu. Al teatre Poliorama de Barcelona.

Música

Golden
Iris Deco

Iris Deco és una jove cantant de Navarres (Bages) que acaba de debutar amb el seu primer disc, *Golden* (Hidden Track Records). L'ha produït Ferran Palau, que ha explicat a les seves xarxes que mentre el gravava va sentir que feia "quelcom realment especial". Tot i la seva joventut, Deco té un estil propi, molt elegant, que oscil·la entre el soul i l'R&B.

Pelis i sèries

Madres paralelas
Pedro Almodóvar

Dues dones coincideixen a l'habitació d'hospital on han de parir. Totes dues són solteres i es van quedar embarassades accidentalment. La Janis (Penélope Cruz), de mitjana edat, no se'n penedeix i està exultant. L'Ana (Milena Smit), una adolescent, està espantada, penedida i traumatitzada. La més gran intentarà animar la jove i crearan un vincle molt estret.

ESTILS DE VIDA

Millorar la concentració

Foto: Pexels

ESTUDI

Comences a estudiar per preparar un examen o a llegir un article que demà treballareu a classe, però el teu cap de seguida se'n va a un altre lloc. Sempre trobes alguna cosa més interessant en què pensar o una preocupació a la qual dedicar tota la teva atenció. O potser directament t'adorms.

Mantenir la concentració a l'hora d'estudiar no sempre és fàcil i és normal que hi hagi dies en què tot et costi més, o matèries que se't facin més feixugues. Però, per sort, hi ha diversos consells que pots aplicar a la teva rutina d'estudi per mantenir la concentració i, per tant, per espremer al màxim el temps que hi dediques.

En primer lloc, el més important és que, abans de posar-te a estudiar, estiguis descansat (si no, ja saps què passarà). Recorda també fer pauses cada 45 minuts. Es recomana estudiar sempre al mateix lloc (sigui l'habitació de casa o la biblioteca) i, sobretot, mantenir l'ordre de l'espai que t'envolta, així com aprofitar tant com puguis la llum natural. Pel que fa a la postura, cal que sigui ergonòmica: esquena recta, cames i cuixes en un angle de 90 graus i el clatell sense tensió. Per últim, l'organització és clau: fes-te un horari realista i intenta complir-lo.

Les claus.....

DESCANS

Has d'estar descansat abans de posar-te a estudiar i durant l'estudi es recomana fer pauses curtes cada 45 minuts

ESPAI

S'aconsella estudiar sempre al mateix lloc (a casa o a la biblioteca), en un entorn ordenat i aprofitant al màxim la llum natural

POSTURA

Ha de ser ergonòmica: esquena recta, cames i cuixes en un angle de 90 graus i clatell relaxat, sense tensió

ORGANITZACIÓ

La planificació i l'organització són claus: fes-te un horari d'estudi realista i esforça't per complir-lo

Foto: Pexels

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

dermitek
by Grupostop

DEPILACIÓ LÀSER I ESTÈTICA AVANÇADA

ESCOLTEM LA TEVA PELL, I TU?

Més de 20 anys cuidant de tu
i de la teva pell perquè s'expressi
de forma natural.

Vine a conèixer els nostres descomptes
i facilitats de finançament
a 24 mesos sense interessos.

Dermitek. Qüestió de pell.

DEPILACIÓ LÀSER D'ALTA EFICÀCIA

- Prova el mètode més definitiu per l'eliminació del pèl.
- Més de 15 packs per combinar diferents zones per fer-les en una sola sessió.

ESTÈTICA AVANÇADA FACIAL I CORPORAL

- Innovació en aparatologia d'última generació.
- Millora l'aspecte de la pell, redueix la flacciditat i elimina el greix localitzat.

Pg. de Gràcia, 125-127 (Junt a Jardinetes de Gràcia)
Tel. 933 681 756 · dermitekbarcelona.com

